

upaagtet hen, hvorfor denne Begivenhed ogsaa er bleven omtalt ikke blot i Naffkov Avis, men saa vidt mig bekjendt, saa godt som i alle Aviser, og da navnlig i de Aviser, der udkomme i Hovedstaden. Jeg veed heller ikke rettere, end at dette er en Begivenhed, som synes at have vakt Opmærksomhed hele Landet rundt, og som endog har været Gjenstand for telegrafiske Meddelelser saa at sige til alle Landets Provindsaviser. Der vilde altsaa ikke være noget Forunderligt i, at denne Begivenhed — hvor ringe det ærede Medlem end anser den for at være — ikke var undgaaet Ministeriets Opmærksomhed, medens den vigtige Begivenhed i Naffkov, som jeg ikke veed er omtalt i andre Aviser end Naffkov Avis, er undgaaet Justitsministerens Opmærksomhed. Jeg maa nemlig tilstaa, at jeg til daglig Brug ikke læser Naffkov Avis. Men endelig — og det er det, jeg særlig vil lægge Vægt paa — vil jeg spørge det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds: Hvoraf veed han, at der ikke til Ministeriet er kommet Melding eller Meddelelse om den Begivenhed, som han anser for mindre vigtig, og at det er dette, som har foranlediget Kirke- og Undervisningsministeren til særlig at tage sig af denne Sag? Det veed det ærede Medlem slet ikke Noget om; men derimod veed jeg, at der ikke til mig, til Justitsministeren, er kommet nogen som helst Meddelelse om Begivenheden i Naffkov. De ærede Medlemmer for Odense Amts 1ste Valgkreds og for Præstø Amts 6te Valgkreds synes dernæst at have taget Forargelse af, at jeg har henført til, at det forekommer mig at være det Naturlige, at, naar man fandt Grund til at rejse Klage eller nærede Tvivl om Lovmædheligheden af Øvrighedens Fremgangsmaade, man da meddelte denne Klage og fremsatte denne Tvivl for den paagældende Øvrighedspersons Foresatte. Jeg kan ikke negte, at jeg vedbliver fremdeles at have den Mening, at dette er en naturlig Fremgangsmaade, og i den Henseende glæder det mig at kunne henholde mig til det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds. Han erkjendte nemlig, at under almindelige Forhold vilde det være naturligt, at man gik den Vej at klage over den underordnede Øvrighed til hans Foresatte. Men det ærede Medlem mente, at der nu skulde være en saadan Ringenes Tilstand til Stede, at, hvad der i og for sig var naturligt begrundet i de administrative Forhold, skulde nu stille sig anderledes. Han henpegede til det formentlig uventlige Forhold, der skal være til Stede mellem flere af dette Things ærede Medlemmer og Ministeriet. Jeg havde uregtelig troet, dels at dette uventlige Forhold ikke saaledes bevaredes, og dels maa jeg ogsaa tilstaa, jeg er i Øvrigt noget uenig med det ærede Medlem i den Slutning, han uddrog af dette formentlig uventlige Forhold. Det forekommer mig nemlig, at, hvorledes end Forholdet maatte være mellem en Regjering eller

dens enkelte Medlemmer og en af Folkerepresentationens Afdelinger eller enkelte af Medlemmerne i denne Afdeling af Representationen, maatte det ikke kunne faae nogen Indflydelse paa den Maade, hvorpaa Folkerepresentationen og Regjeringen i Øvrigt forhandlede med hinanden. Man kan være personlig mere eller mindre velvillig stemt mod hinanden; men det forekommer mig, at det vilde være aldeles uberettiget, om Regjeringen eller noget af dens Medlemmer, fordi den nærede mindre velvillig Følelse for en Del af Representationens Medlemmer, vilde tillade sig at bruge en anden Fremgangsmaade, end man i og for sig maatte anse for mest stemmende med den naturlige Maade for Regjeringen at stille sig paa; og jeg maa tilstaa, at jeg heller ikke vil tro, at den mer eller mindre uventlige Følelse hos enkelte af Things ærede Medlemmer vil have Indflydelse paa den Maade, hvorpaa de ville træde op lige overfor Regjeringen og dens enkelte Medlemmer i Sager, som ikke ere af privat Natur, men maa siges at vedrøre Forhold af offentlig Interesse. Jeg har naturligvis ikke stillet det op som en Forpligtelse for noget af Folkethingets Medlemmer at træde op som Klager overfor Justitsministeren i et eller andet privat Unliggende. Jeg kan meget godt give det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds Ret deri, at Folkethingets Medlemmer kunne ikke have nogen Forpligtelse i eller udenfor Samlingerne til at møde som Klagere, naar en eller anden Borger maatte anses for at være bleven forurettet; men noget ganske Andet er det, at enhver Mand her i Landet, der mener, at en Borger er bleven forurettet, navnlig derved, at en af Grundlovens Bestemmelser er bleven tilfidesat, naar den paagældende Forurettede i det enkelte Tilfælde er forhindret i selv at paatale sin Ret, eller naar han viser en bedrøvelig Ugegyldighed for at paatale sin Ret, maa kunne tage sig af den almen vigtige Interesse og i Klageform eller i en Meddelelse — den være nu foretagen skriftlig eller mundtlig — henlede den øverste Justitsautoritets Opmærksomhed paa et saadant Forhold. Det er altsaa — om det ærede Medlem vil — ikke nogen særlig Rigsdagsmændene paahvilende Forpligtelse eller dem særlig tilkommende Berettigelse; nei, efter min Opfattelse er enhver Borger heri Landet fuldberettiget til, naar han mener, at Lovens krænktes, og navnlig naar han mener, at Grundloven krænktes af de underordnede Embedsmænd, da at henlede den overordnede Øvrigheds Opmærksomhed derpaa. Jeg mener fremdeles, at, hvis man i dette Tilfælde havde fulgt den naturlige Vej, saa vilde man have kunnet forhandle her i Dag om den foreliggende Gjenstand med større Udbytte. For saa vidt derfor det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds har erklæret mit Svar i Dag for utilfredsstillende, ja endog har talt om, at det var paafaldende utilfredsstillende,